

Scénář k audio reportáži

SÁRA: Člověk je smrtelný, práce je živá. Tímto mottem se řídil pan Lumír Nykl, který na naší škole strávil většinu svého života, jako žák i jako učitel. Díky tomu, že byl hrdinou a legendou naší školy a také proto, že letos oslavil 70 let, rozhodli jsme se věnovat tento příběh právě jemu.

Když byl v roce 1968 na letních prázdninách u tety v Brně začala okupace Československa.

47:57–48:08 “Mě budila teta s tím, ať vstávám, že je válka. Protože tam se opravdu v Brně střílelo. Celý den.”

SÁRA: Ač mu skauting učaroval a jeho principy se řídí celý život, do skauta vstoupil až v roce 1968 ve svých dvanácti letech, krátce před jeho zrušením v roce 1970.

1:41:17-1:41:30 “My jsme opravdu byli Foglarovi skauti. Tak jak je Pod Junáckou vlajkou, Devadesátka pokračuje, takhle my jsme to opravdu prožívali ten skauting.”

SÁRA: Pozdější setkání s Rychlými Šípy také určilo jeho celoživotní lásku k dílu Jaroslava Foglara.

1:42:13-1:42:21 “První Rychlé Šípy jsem viděl v trafice v Jičíně, to vidím do dneška, jak loví Bobříka odvahy. To si do dneška pamatuju.”

HANKA: V roce 1977 v rámci studia na vysoké škole odjel na stáž do Sovětského svazu, což mu umožnilo zažít reálný denní život běžného člověka.

29:14-29:40 “Tak, že půjdem nakoupit máslo, salám,... Ste se zbláznili, dyť je dneska úterý. Máslo bylo včera! A stejně by na vás nevyšlo. První by dostali ti, co bojovali za druhé světové války, potom všichni straniční představitelé, a pak teprve to, co zbude na ty ostatní.”

HANKA: Pobyt v této zemi, kde zítra již znamenalo včera, byl spojen také s řadou bizarních zážitků.

31:30-31:43 “Tam jsem viděl na tržnici, jak si paní odnáší koňskou hlavu. Zabalila do novin a odnášela koňskou hlavu. Kdybych to neviděl, tak bych se neodvážil to říct.”

HANKA: A posléze v Dagestánu ...

33:00-33:20 “Vykládalo se celé noci a teď sedíme, cikády řvou za oknem jako krávy a teď střelba. A my jsme vyletěli ze socialistického Československa ... Éto ničevo, éto banditi.”

34:37-34:47 “On ten Dagestán byl jiný. My jsme jim tam vysvětlovali že Sovětský svaz je náš nepřítel a oni tvrdili že jejich taky.”

HANKA: Pokrytectví totalitního režimu zažil ještě v dubnu 1986 po výbuchu jaderné elektrárny v Černobylu.

54:54-55:02 + 55:08-55:21 “Šli jsme na prvního máje a jásalí jsme ať žije Sovětský svaz ať žije komunistická strana Československa.” “Co jsme věděli. Věděli jsme, že ve Vojenském byly okamžitě vybrány všechny Geigermilerovery počítače a byly zamčené v trezorech.”

55:46-56:01 “Všecko se to pozavíralo,... nikdo o tom nesměl mluvit. My jsme prostě šli a jásalí a všichni jsme věděli, že nám to nějaký ten rok života stoprocentně vzalo.”

HANKA: A na politickém školení po dotazu jeho kolegyně ...

56:19-56:40 “A prosím vás, a jak to bylo teda s tím sovětským reaktorem v tom Černobylu. No kolegyně, vy nevěříte sovětským reaktorům VVR356. No to byste měla jít od válu.”

VÍTEK: V roce 1980 nastoupili společně s manželkou na školu Komenského 68. Když po čtyřech letech byla postavena škola Komenského 66 a formoval se tam nový pedagogický sbor vybírali také pedagogy z naší školy. A proč pan učitel Nykl nebyl narozdíl od jeho ženy vybrán?

2:02:18-2:02:23 “Nebojí se vyjádřit svůj názor a tvrdě si za ním stojí.”

VÍTEK: Že je pan Lumír Nykl zásadový člověk, se projevilo například i v konfliktu s tehdejší paní zástupkyní, která ho odmítla se slovy, že právě pracuje ...

2:02:34-2:02:42 “Kdybych nepotřeboval za vámi jít, tak si buďte jistá, že za vámi nepřijdu.”